

KDYŽ NEJDE O ŽIVOT...

Neděle, 19. listopad 2017

Určitě to patří sloví znáte - jak dál pokračuje, to víte, ne? Lidi, kamarádky, kamarádi, prosím vás věčně, neblbněte... Je to patří měci jen zábava... Jste tu většinou věčněchni pod nějakým tím svým nickem, navzájem se vás zná jen málo - tedy, myslím osobně, a to, co o sobě víte patří internet, je mnohdy opravdu mírně, téměř eno pomýlené. Měla jsem tu být - a to myslím vášně - dost z vás poznat v reálném životě, a neměně u mě bych mohla o ně co vyloženě věčněchni. Pátěvěně naopak!

Ale teprve opravdu: už jsem několikrát psala, že se snažím psát o věčněm mořném, dát vám možnost diskuse o věčněhavých, drsných, nepřímých atd. problémech. Proč ne? Je pochopitelné, že každé jsme jiný, takže i každé někomu hned "chytne stodola", jiný se spíše; k věci staví zdrženlivě. Hodně z vás píse komentáře v drobných chvílkách během pracovní doby, takže jsou to většinou jen krátké, stručné. Osobně to беру jako jakýsi ventil, který vám tu nebízím, abyste se během dne svým zásobem odreagovali, upustili trochu ventil... Někdo to holt bere strašně; vášně a hned hořmí - to je například ta hezká holka, co prošla dlouhé roky mezi muži, říká si tu Lenka1. Ani se nedívám, že je tak "od rány" - teprve si nevzpomínám na ten americký film, ve kterém Demi Moore hrála G. I. Jane. - Vzpomínáte? Ta se taky musela setsakra přizpůsobit... No, a ono nejspíše; pak jde věčněchni zase se přorientovat zpátky. Lenka1 musela hodně let každé den bojovat o svou identitu mezi chlapy a tak, i když ji občas, ta jednou má sílu, napíše; tak se zas za pár dnů promění ve vzteklou prskající kočku (co si věbec nebere servítky...)) & věčně mne, nezapírám, ale i patří ty mnohdy až neuvěřitelné věci, které píse (jsem přesevěně z devadesátiprocent schválnost, aby vyhecovala jiné), vím, že to není věčně; patně. Známi a snažím se ji usměnit ... :-)) Pepa NACE to vyvěčně; následovně: asi týden mne usilovně prosil, abych ho zablokovala! 1/2 nechce kudlu mršit, že ho některé reakce vytáčí do běla a že raději si bude jen říst :-)). Nojo, takže se spíše denně bavíme, on mi věčněchny ty své názory buď věčně, nebo napíše;... A je pohoda na věčněchni stranách. Jo, a na kudlanku stejně občas napíše; :-))! Mrzí mne hodně reakce Strejdy, ta mne k tomuhle písmu vlastně vyprovokovala, ale taky ho v podstatě chápou. Byla moje chyba, že jsem mu jednou přepsala kus svého soukromého dopisu. To jsem neměla dělat... Pátěsto jsem ráda, že kudlanku alespoň občas vě. A že se mu nelíbí? A dokonce ji nazývá "neperspektivní Yukonský plátek"? Prý se Mikina bojím... atd. atd. Jo, tak s touhle jeho nevěstnou náladou asi nic moc nenadávám. Ale bylo to fest ošklivé, co na mou adresu napsal. Když nastala doba, kdy byl Mikin "dán mimo", opravdu jsem se cítila mizerně. Protože jsem si uvědomila, že vlastně zasahuji do cizího projevu. A proč? Vždyť záleží na každém jednom z vás, jak píšete, jak se projevujete. A že Mikin baví které lidi provokovat? Tak se nechovejte jako krocani, nebuďte tak jednoduše zasažitelní, vždyť na to vždycky musejí být dva: jeden, který provokuje, druhý, který se vyprovokovat dá. Mnohdy si tak větu vaše reakce a sleduju, jak si někde z vás lehce naběhnou... Vždyť je patří měci tak jednoduché buď nereagovat, nebo reagovat vtípně úspěšně... Proto jsem se rozhodla pokud možno moc mezi vás nezasahovat, a kolikrát vidím, že si to tu zvládnete "ukořovat" velmi dobře sami! - - - - - Pokud nechci - jak jsem už mockrát psala - uvějšovat jen věčnění, ručních pracech, o tom, jak hubnout vě co jíst dnes podle horoskopu... (takových vě je jak naseto), tak holt se musíme věčněchni smířit s tím, že každé jsme originál, každé máme jiný práh vzteklosti, někdo si uvědomuje, věasopis pro pobavení a ne pro rozdmýchávání nějakých vášní. Drahou vě; kové moji, neberte se tak smrtelně vášně... Vždyť když to vezmete "kolem a kolem", máme se stále docela dobře a doufejme, že to potrvá co nejdýle je pravda, že jsme asi nejremcavější národ na světě. Jak tak věas věji v té zemi za velkou louží, tak porovnávám reakce zdejších lidí a tamějších. Tam si lidi tak moc netroufají, kdepák... Jéje, tam jsou podstatně poslušnější; smílivější... Kolikrát jsem si věkla, přitom nějaké té věležitosti, jak podobném přímě dopadalo u nás doma! Chachá... U nás se kveruluje a remcá velice, převelice rádo. I když - už se to také mírní, už si také lidi v každém přímě netroufnou :-)). Mám snad jednu jedinou podmínku: píse; vulgarity - to je patří měci až poslední!!! Tak, to by bylo, holky a kluci. Je vě; jednou - neberte to věchno tak urputně, pomalu a jistě bude jaro, schraňte síly na další rok, co máme věchni před sebou! d@niela